

Ügy szám: 8.M. 229/2014.

**Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
útján**

Magyarország

1015 Budapest

Donáti u. 35-45

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, **Metz H. Kft.** (2071 P.)

útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 27.§-a alapján a törvényes határidőn belül az alábbi

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG Alkotmánybírósága részére	
Ügyszám: 1V/888-0/2014	
Érkezett: 2014 MÁJ 05.	
Dokumentumok száma: 1	Kezelőiroda: <i>me</i>
Melléklet: 5+3 db	

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság Munkaügyi Szakág	
Érk.: 2014 MARCH 25	
Érk. módja: postán / gyűjtőládába / személyesen / faxon / e-mailen	
Példány:	Melléklet: .....
Ügyszám: 5 M 1368/2014	

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztjük elő:

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv.I.10.162/2013/5. ügyszám alatt hozott közbenső ítéletének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény Alapvetésének B) Cikk (1) bekezdésében, valamint a XXVIII. Cikk (7) bekezdésében foglalt alapjogokat.

Az alperes álláspontja szerint a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság döntése alapján vizsgálandó a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275.§. (4) és (5) bekezdésének Alaptörvénybe ütközése is.

I.

Az AB tv. 53. § (2) bek. alapján az alkotmányjogi panaszunkat az ügyben eljáró első fokú bíróságon, a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon keresztül terjesztjük elő.

Az alkotmányjogi panaszt az AB tv. 27. §-a alapján terjesztjük elő, amely szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Alkotmányjogi panaszunk alapján kérjük továbbá a t Alkotmánybíróságot, hogy az AB tv. 28. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a Kúria kifogásolt közbenső ítéletének

felülvizsgálatára irányuló eljárásban folytassa le a Pp. 275. §. (4) és (5) bekezdésének az Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálatát.

Az egyedi ügyben érintett szervezet vagyunk. Az alkotmányjogi panaszunkkal támadott ítélet olyan ügyben született, amelyben alperesként szerepeltünk. A per bennünket marasztaló jogerős közbenső ítélettel zárult. Ennélfogva alapjogsérelmünk személyes és közvetlen, tényleges és aktuális érintettségünk folytán következett be.

Az AB tv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Álláspontunk szerint e követelménynek alkotmányjogi panaszunk megfelel.

Az alábbiakban kifejtett érvelésünk szerint ugyanis a jogállamiság Alaptörvényben lefektetett alapelvét a Kúria Alaptörvénynek nem megfelelő jogértelmezése közvetlenül okozza. Ha a t. Alkotmánybíróság panaszunknak helyt ad, az ítéletet megsemmisítő döntésével reparálja alapjogsérelmünket, és helyreállítja az alapjogok által garantált alkotmányos jogállapotot.

Ugyancsak igaz, hogy panaszunk alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel a Polgári perrendtartás felülvizsgálati fejezetének megtámadásával.

II.

1/. Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████
██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ellen kártérítés iránt a Pest Megyei Munkaügyi
Bíróságnál 5.M 1368/2008 szám alatt kezdeményezett, a Budapest Környéki Törvényszék,
mint másodfokú bíróság 8.Mf.20.502/2012/6 számú ítéletével jogerősen elbírált perében a
Kúria a felperes felülvizsgálati kérelme folytán tárgyaláson kívül, Mfv. I. 10.162/2013/5. szám
alatt meghozott közbenső ítéletével hatályon kívül helyezte a másodfokú bíróság ítéletét, és
az első fokú bíróság ítéletét megváltoztatva megállapította, hogy a felperesi munkavállaló
2008. március 26-i balesete és a gerinc megbetegedése között az okozati összefüggés
fennáll.

Az AB tv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Jogorvoslati lehetőségeinket kimerítettük. A Kúria támadott ítéletét 2014. február 10. napján kézbesítették részünkre, tehát az alkotmányjogi panaszunk előterjesztésére a jogszabályban előírt határidőn belül kerül sor.

2/. A Kúria kifogásolt ítélete az Alaptörvényben biztosított alábbi jogaink sérelmét eredményezte:

2.1. Az Alaptörvény Alapvetésének B) Cikk 1) bekezdésében foglaltak alapján Magyarország független, demokratikus jogállam.

2.2. Magyarország Alaptörvényének XXVIII. cikk (7) bekezdése a jogorvoslati jogot alapjoként biztosítja.

2.2.1. **A jogorvoslathoz való jog** az érdemi határozat tekintetében ugyanazon szervezeteken belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége. A felperes, mint munkavállaló a Polgári perrendtartás szabályai szerint rendes jogorvoslattal két alkalommal támadhatta meg a számára kedvezőtlen ítéletet, a Kúra, mint felülvizsgálati bíróság – rendkívüli perorvoslat – döntése ellen azonban az alperesnek ez a lehetőség nem állt rendelkezésére.

2.2.2. Álláspontunk szerint a Pp. 275.§ (4) és (5) bekezdése jelen formájában Alaptörvénybe ütközik.

3/. Az eljárás megindításának az indokai, a pertörténet rövid bemutatása:

A per tárgya a munkavállaló által állított baleset volt és ezen baleset munkajogi következményeinek a levonása.

Az első fokon eljáró Pest Megyei Munkaügyi Bíróság ítéletében állapította meg, hogy a Legfelsőbb Bíróság MK 29. állásfoglalása, a (rég) Mt. 174.§-ban foglaltak, valamint a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény rendelkezései alapján az alapperben a **felperest terhelte a bizonyítás** abban a tekintetben, hogy a munkaviszonyával okozati összefüggésben álló baleset történt, amellyel okozati összefüggésben egészségkárosodása alakult ki. A felperest terhelte továbbá a kártérítési igény jogalapja és összegszerűsége vonatkozásban is a bizonyítás.

Szintén utalt arra az első fokon eljáró bíróság, hogy az alperesnek a felperes balesetével összefüggő, az Mvt. szabályai szerint a felperes balesetét munkabalesetnek elismerő nyilatkozata a Kúria által irányított ítélkezési gyakorlat szerint nem minősül a munkajogi kárfelelősség tekintetében elismerő nyilatkozatnak.

Az ítélet indokolása szerint a – felperes elmondása alapján készült - munkabaleseti jegyzőkönyv más jogszabály alapján, a perbelitől eltérő jogviszony keretében fennálló felelősség kivizsgálása céljából került felvételre, és az abban megállapított tényállástól függetlenül a munkajogi kárfelelősség tárgyában folyó eljárás során vitathatja a felperes balesettel kapcsolatos előadását, ahogy arra a perben különösen a 2010.09.30-i szemlét követően sor is került.

A másodfokú bíróság az első fokon eljáró bíróság álláspontjával egyezően ugyanezen indokokra hivatkozással hagyta helyben az első fokú bíróság ítéletét.

A Kúria az első és másodfokon a hozott ítéletet a felperesi munkavállaló rendkívüli perorvoslat iránti (felülvizsgálati) kérelmében foglaltak alapján azonban megváltoztatta a közbenső ítélet 8. oldalán rögzítettek szerint:

„A felperes a 43. sorszámú előkészítő iratában valóban az összegszerűség körében indítványozta igazságügyi orvosszakértő kirendelését. **Nem kapott** azonban a Pp. 3.§ (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelő **tájékoztatást az általa bizonyítandó tényekről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről.**

A 13. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldalán a Pp. 3.§ (3) bekezdésére történő általános utalás, valamint az arra vonatkozó tájékoztatás, hogy a felperest terheli a kárigénye jogalapja és összecszerűsége tekintetében a bizonyítás, nem felel meg az 1/2009. (VI.24.) PK véleményben foglalt tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó követelményeknek.

A perben azonban – a baleseti jegyzőkönyvben foglalt okozati összefüggés elismerésére tekintettel – az alperest terhelte a bizonyítás arra vonatkozóan is, hogy a felperes gerinc megbetegedése és a munkahelyén bekövetkezett baleset között nem áll fenn okozati összefüggés (Pp. 164.§ 81) bekezdés”.

A jogerős ítéletet a fentiekre figyelemmel helyezte hatályon kívül a Kúria és az első fokú ítéletet megváltoztatva megállapította, hogy a perbeli baleset és a felperes gerinc megbetegedése között az okozati összefüggés fennáll.

A Kúria ítéletében több alkalommal is kiemelte, hogy az alperes fellebbezéssel nem támadta az első fokú bíróság által megállapított tényállást. (Lásd: Kúria ítélet 6. oldal 6. bekezdés és 7. oldal 4. bekezdés).

A tényállásra egyrésztől álláspontunk szerint a jogerő nem terjedt ki. Másrésztől alapvetően téves és iratellenes a Kúria fent idézett megállapítása.

Az első fokú ítélet 2-4 oldaláig tartalmaz egy eseménysor leírást, ezen belül a 3. oldal 4. bekezdésében található leírás szerint „A rakatok három egymásra helyezett egység *rakomány* képző eszközökből álltak”

Ezzel szemben a 9. oldal 4. bekezdésében az szerepel, hogy „...bizonyíthatóan megállapítható annyi volt, hogy a felperes a fején megsérült egy rádólt göngyölegtől.”

Előbbiekből az állapítható meg, hogy a bírósági ítélet 2-4 oldalán szereplő leírás nem a megállapított tényállást tartalmazza, tekintettel a 9. oldalon hivatkozott megállapítására.

Itt jegyezzük meg, hogy az eljárás során éppen az bizonyosodott be, hogy a felperes által állított, rakományként megjelölt gitterboxokat a felperes ténylegesen nem szállította, ezek nem léteztek, egyébként a gitterboxokkal a baleset bekövetkezése a felperes által előadott módon fizikailag kizárt.

4/. A Kúria ítélete álláspontunk szerint a következőképpen eredményezi az alapjogaink sérelmét.

4.1. Az alperes álláspontja szerint a Kúria ítélete Alaptörvény Alapvetésének B) Cikk 1) bekezdésében foglalt **jogállamiság elvét alapvetően az alábbi okok miatt sérti.**

A jogállamiság fogalmától elválaszthatatlanok az eljárási garanciák, hiszen azok eleve a jogállamiság, illetve a jogbiztonság elvéből fakadnak. A garanciák nem csupán az olyan Alaptörvényben megfogalmazott garanciákat jelentik, mint a bírósághoz fordulás joga vagy az eljárási garanciák, hanem valamennyi a jogállamisághoz fűződő követelmény betartását attól függetlenül, hogy az adott szabály az Alaptörvényben vagy annál alacsonyabb szintű normában szerepel.

Az eljárási garanciákkal kapcsolatos alapvető követelményeket az Alkotmánybíróság az ún. első elvülési döntésében [11/1992. (III. 5.) AB határozat] fogalmazta meg. Ebben kimondta, hogy az eljárási garanciák alapvető jelentőségűek az egyes jogintézmények működésének

kiszámíthatósága szempontjából. Csak a formalizált eljárás szabályainak követésével keletkezhet érvényes jogszabály, csak az eljárási normák betartásával működik alkotmányosan a jogszolgáltatás.

A döntés egyben a jogbiztonságot is értelmezte: a jogbiztonság - az Alkotmánybíróság értelmezésében - az államtól és elsősorban a jogalkotótól azt várja el, hogy a jog egésze, egyes részterületei, és egyes szabályai is világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára is előre láthatóak legyenek.

A perben a bíróság a Kúria álláspontja szerint a felperesi munkavállalónak nem adott megfelelő tájékoztatást az általa bizonyításra szoruló tényekről, illetve a bizonyítás sikertelenségének a következményeiről, mely tényt úgy értékelte, hogy az nem felel meg az 1/2009 (VI.24.) PK véleményben foglalt követelményeknek.

Az első fokú eljárásban a 3. sorszámú jegyzőkönyv szerint az alperest terhelte a kártérítési felelősség mentesülési körében az, hogy a baleset kizárólag a felperes elháríthatatlan magatartása miatt következett be, míg a 13. sorszámú jegyzőkönyv szerint a felperest terhelte a bizonyítás a kártérítési igény jogalapja és összegszerűsége, míg az alperest a kimentés körében. Az első fokú eljárásban tehát a bizonyítási teher a felperesi munkavállalón volt, aki ezt sem az első fokú, sem a másodfokú eljárásban nem teljesítette, ezért a keresetét elutasította mind az első, mind a másodfokú bíróság.

A fentiekhez képest a Kúria álláspontja szerint az első fokú bíróság helytelenül és nem megfelelően tájékoztatta a felperest az általa bizonyításra szoruló tényekről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről, a perben ugyanis a Kúria álláspontja szerint az alperesi munkáltatót terhelte a bizonyítás, hogy a felperes gerincbetegsége és a munkahelyi balesete között nem áll fenn okozati összefüggés.

A Kúria fenti döntése Alaptörvényben a jogállamisághoz fűződő jogot sért az alperes álláspontja szerint, mert míg megállapítja, hogy a felperes a bizonyítandó tényekről nem kapott megfelelő tájékoztatást, ugyanakkor megállapítja, hogy a perben az alperest terhelte volna a bizonyítás arra vonatkozóan, hogy fennáll-e okozati összefüggés a felperes gerincbetegsége és a perbeli baleset között, az alperes oldalán a bizonyítandó tények körére vonatkozó megfelelő tájékoztatás elmaradását már az alperes terhére értékelte.

Az alperes álláspontja szerint a tájékoztatásnak egységesnek kell lennie. A tájékoztatói kötelezettséggel szembeni tartalmi követelmények körében a tájékoztatásnak nem elegendő formálisan a jogszabályra utalni, hanem tartalmilag és a bizonyítandó tényeket konkrétan meghatározónak kell lennie. Emellett **a tájékoztatói kötelezettségnek úgy kell eleget tenni, hogy ezt követően a félnek módja legyen annak teljesítésére.**

A Kúria ítéletében kiemelte, hogy a felperes nem kapott megfelelő tájékoztatást a bizonyítandó tényekről, ezért az első fokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen, logikátlan mérlegelése miatt.

Az alperest azonban a perben a tévesen kiosztott bizonyítási teher miatt ugyanilyen joghátrány érte, hiszen nem került abba a helyzetbe az eljárás során, hogy érdemben gyakorolhassa eljárási jogait, hiszen az őt terhelő bizonyítandó tényekről az alperes sem kapott tájékoztatást.

Amennyiben a bizonyítási teherről szóló tájékoztatást megfelelően osztja ki az első és másodfokú bíróság, akkor az mindkét eljáró fél számára megfelelő, ha azonban a tájékoztatás az egyik peres fél számára nem kielégítő, akkor a tájékoztatás egységességének elvéből fakadóan a másik peres félnek sem lehet kielégítő.

Épp ezért okszerűtlen és logikátlan, továbbá Alaptörvény szerinti jogot sért az a következtetés a Kúria részéről, hogy a másik peres felet, jelen esetben az alperest terhelte volna a bizonyítás, de mivel ezt nem tette meg (nem is tehette meg!), ezért az első fokú határozatot hatályon kívül helyezve hozott új ítéletet, melyben megállapította, hogy a felperes munkahelyi balesete és a később kialakult gerinc megbetegedése között az okozati összefüggés fennáll.

Az alperes álláspontja szerint a megfelelő döntés az lett volna, ha a helytelenül kiosztott bizonyítási teherre figyelemmel hatályon kívül helyezi a jogerős ítéletet és az első fokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasítja, a hatályon kívül helyező végzésben pedig a Pp. 275. § (5) bekezdésében foglaltaknak megfelelően az új eljárás lefolytatására vonatkozóan kötelező utasításokat ad.

4.2. A Kúria ítélete sérti az alperes Alaptörvény XXVIII. (7) bekezdésében foglalt, **jogorvoslathoz való alapjogát** az alábbiak szerint.

Míg a büntető eljárásban a harmadfokú eljárás bírói gyakorlata a Legfelsőbb Bíróság, illetve a Kúria iránymutató tevékenysége következtében már kialakulóban van, a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 386. §-a ugyanis biztosítja a harmadfokú perorvoslat lehetőségét a másodfokú bíróság ítélete ellen olyan jogszabálysértés esetén, ha olyan vádlott bűnösségét állapította meg a másodfokú bíróság, akit az első fokú bíróság felmentett, vagy olyan cselekmény miatt állapította meg a vádlott bűnösségét, amelyről az első fokú bíróság nem rendelkezett.

A polgári perrendtartás kétfokú jogorvoslati rendszere azonban nem teszi lehetővé az eljárásban részt vevő olyan fél számára a jogorvoslat lehetőségét, aki első és másodfokon pernyertes volt, a felülvizsgálati, mint rendkívüli perorvoslati eljárásban viszont ellenkező tartalmú döntés születik.

A Pp. 275. § (4) bekezdése szerint „Ha a határozat .... jogszabályt sért, a Kúria a jogerős határozatot egészben vagy részben hatályon kívül helyezi, és ha a döntéshez szükséges tények megállapíthatók, helyette, illetve az első fokú határozat helyett a **jogszabályoknak megfelelő új határozatot hoz, egyébként az ügyben eljáró első- vagy másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.**”

A Pp. 275. (5) bekezdése értelmében „Ha a Kúria az első- vagy másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja, a hatályon kívül helyező végzésben az új eljárás lefolytatására vonatkozóan kötelező utasításokat ad..”

Az alperes álláspontja szerint a Pp. 275.§ (4) és (5) bekezdése jelen formájában Alaptörvénybe ütközik.

A polgári eljárás jelenleg kétfokú rendszere ugyanis megfosztja az Alaptörvényben biztosított jogorvoslati jogának gyakorlásától azon peres felet, amely első és másodfokon pernyertessége következtében a rendes jogorvoslati lehetőségekkel nem kellett, hogy éljen a számára kedvező döntések nyomán.

Megítélésünk szerint szükséges lenne a fentiekre figyelemmel a Pp. fenti szakaszának olyan tartalmú kiegészítése, mely jogorvoslati jogot biztosítana számunkra. Ennek módja és technológiája azonban jogalkotói feladat.

6.

Az Abtv. 27. § b) pontjával összefüggésben előadjuk, hogy a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság közbenső ítéletével szemben az alperesnek további jogorvoslati lehetőség nem áll rendelkezésére, a felülvizsgálati eljárásban.

Budapest, 2014. március 24.

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás

2. Érintettséget alátámasztó dokumentumok:

- a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 5.M 1368/2008/48 számú ítélete,
- a Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 8.Mf.20.502/2012/6 számú ítélete
- a Kúria Mfv. I. 10.162/2013/5. szám alatt meghozott közbenső ítélete

3. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról